

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Οι κίνδυνοι είναι πολύ μεγάλοι, για την υγεία, ψυχοσωματική ισορροπία καθώς και τη ζωή, των ανθρώπων που πέφτουν θύματα διαφόρων παραθρησκειών και καταστροφικών λατρειών, οι οποίες χρησιμοποιούν ενίοτε και διάφορα χριστιανικά ονόματα και απόψεις για να παρασύρουν πολλούς θρησκευτικά ανίδεους στην ζημιογόνα οργάνωσή τους. Τα θύματα-οπαδοί μεταβάλλονται σε όργανα παράνομων δραστηριοτήτων, καθοδηγούνται άβουλα, φανατίζονται κατά της παραδοσιακής τους θρησκείας και υπέρ των αρχηγών τους, δεν μιλάνε πλέον και απομακρύνονται από την οικογένειά τους, εμφανίζουν κατάθλιψη, αντικοινωνικότητα και νοσηρή εσωστρέφεια. Αφαιρείται όπως καταλαβαίνουμε η προσωπική ελευθερία από τα θύματα τέτοιων ομάδων, ελευθερία και αλήθεια τις οποίες ο Χριστός με τη σταυρική Του θυσία και ανάσταση μάς χάρισε, με σκοπό την τελεία και αιώνια ζωή. Εκείνος μάς απάλλαξε από τη μιζέρια, το φόβο του πεπρωμένου, την αστρολογική υποδούλωση, τις ιδεολογικές αγκυλώσεις και τελικά το θάνατο.

Η Εκκλησία δίνει καθημερινά τη μάχη υπέρ της ελπίδας, ελευθερίας, του αγώνα για ανώτερα ιδανικά, κοινωνικής αλληλεγγύης και πολιτισμού, και εναντίον των σεκταριστικών κινήματων, της αντικοινωνικότητας και του φόβου, που οδηγούν σε ψυχοσωματικό ξεπεσμό. Χρειάζεται επομένως σταθερή προσήλωση στη διδασκαλία του Χριστού που σώζει, παρέχει πραγματικό πνευματικό οξυγόνο και αληθινή ζωή, ενώ οδηγεί τον άνθρωπο στην προσωπική καταξίωση, και άμεση απομάκρυνση από τα ψυχικά κενά, τους υπαρξιακούς γκρεμούς, το τέλμα και τα διάφορα προβλήματα, στα οποία με μεθοδικό και αποκρυφιστικό τρόπο οδηγούν τα θύματά τους οι παραθρησκευτικές και ολοκληρωτικές ομάδες, λατρείες και οργανώσεις ανά τον κόσμο, από τις οποίες και στην χώρα μας πλέον «εργάζονται» και δρουν εκατοντάδες. ΜΕ ΔΙΑΚΡΙΣΗ επομένως να ενημερωνόμαστε για την πορεία των παιδιών μας, ιδιαίτερα των εφήβων και των νέων, για τους φίλους τους, τις κοινωνικές τους επαφές, τους χώρους που συχνάζουν κ.α.

Διότι σε καταστάσεις ευαισθησίας, στενοχώριας, ανασφάλειας και έλλειψης αποφασιστικότητας και εμπιστοσύνης που βιώνουν οι έφηβοι και οι νέοι άνθρωποι, είτε σε σχέση με το οικογενειακό τους περιβάλλον, είτε σε περίοδο σπουδών, είτε κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής θητείας, είτε μετά από διάλυση ερωτικών δεσμών κ.λπ., επωφελούνται επιτήδριοι πράγματι ψευτο-σωτήρες και «πνευματικοί διδάσκαλοι», οι οποίοι τους πλησιάζουν με ευγένεια, ύπουλα χαμόγελα και διάθεση βοήθειας, και τους παρασέρνουν σε μια απρόσωπη μεταφυσική σούπα γεμάτη από αντιχριστιανικές θεωρίες, που τους σερβίζουν σαν την καλύτερη λύση στα προβλήματά τους. Είναι απαραίτητη επομένως η αντικειμενική και πολύπλευρη ενημέρωση, ιδιαίτερα στα σχολεία και σε εργασιακούς χώρους, αναφορικά με τις επικίνδυνες δραστηριότητες ορισμένων συγκεκριμένων ομάδων-σεκτών, οι οποίες έχουν απασχολήσει επανειλημμένα την κοινή γνώμη. Η οικογένεια, το σχολείο, η Εκκλησία, οι καταναλωτές, οι επιχειρήσεις, οι διάφοροι πολιτικοί συνασπισμοί, οφείλουν να ενημερώνονται αλλά και να ενημερώνουν άλλα υποσύνολα.

Ιδιαίτερα επικίνδυνες μπορούν να χαρακτηριστούν οι προσπάθειες παγίδευσης νέων

μέσω αθών φαινομενικά δραστηριοτήτων, όπως οργάνωσης: (α) σεμιναρίων φιλοσοφίας και αυτογνωσίας, (β) αθλητικών εκδηλώσεων, συνυφασμένων με ανατολική φιλοσοφία (τοξοβολία ζεν κ.α.), (γ) θεραπειών ποικίλου περιεχομένου με έμφαση στην απωανατολίτικη πρακτική, (δ) εκδρομών, συνυφασμένων με διαλέξεις ινδουιστικού περιεχομένου. Υπάρχουν πράγματι οργανώσεις-σέκτες-παραθρησκείες, που διαθέτουν μεγάλη οικονομική επιφάνεια και συνεργάζονται με αρκετές συναφείς εταιρείες και πρόσωπα. Αρκετές από τις σέκτες-παραθρησκείες αυτές τρομοκρατούν τα μέλη με μια άμεση δεύτερη παρουσία του μεσσία τους και με ένα, επί των θυρών, τέλος του κόσμου. Οπότε οι οπαδοί συνήθως καλούνται (και πράγματι το κάνουν) να προσφέρουν τις περιουσίες τους στην οργάνωση τους, αφού δεν θα τις χρειαστούν στην άλλη ζωή. Ομαδικές αυτοκτονίες εκατοντάδων ατόμων-οπαδών έχουν γίνει με σκοπό τη φυγάδευσή τους σε άλλα πλανητικά συστήματα, όπου επικρατεί, σύμφωνα με την αρρωστημένη φαντασία των ηγετών τους, ειδυλλιακή ζωή, σε αντίθεση με τον υπάρχον αντικοινωνικό, μοχθηρό και καταπιεστικό τρόπο ζωής. Όσοι δεν μπόρεσαν να αυτοκτονήσουν, τους «αυτοκτόνησαν» ειδικοί φρουροί των παραθρησκείων αυτών. Τέτοιου είδους περιστατικά συνέβησαν πράγματι στον Καναδά, στην Ιαπωνία, στην Ελβετία και στη Γαλλία.

Μια παρόμοια περίπτωση σέκτας, που δραστηριοποιείται στην Αμερική, είναι και οι ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΤΕΣ ΜΟΡΜΟΝΟΙ του Κολοράντο Σίτι. Παρατίθενται στη συνέχεια στοιχεία από 'Αντιαιρετικόν Εγκόλπιον' (www.egolpion.com/BA786437_el.aspx), άρθρο 'Τα χαμένα αγόρια (lost boys)': Η αίρεση των Φονταμενταλιστών, που αποσπάστηκε από την επίσημη εκκλησία των Μορμόνων το 1890, στηρίζεται σε πυλώνες ρατσισμού, πουριτανισμού και θρησκοληψίας. Έχει περίπου 10.000 μέλη και θεωρεί τους μαύρους κατώτερη φυλή. Απαγορεύει τις σχέσεις μεταξύ αγοριών και κοριτσιών. Στα ραδιόφωνα επιτρέπει μόνο θρησκευτικούς ύμνους και έχει εξαφανίσει τηλεοράσεις και εφημερίδες από κάθε σπιτικό. Ο αρχηγός της κοινότητας, ο «προφήτης», αποφασίζει ποιος θα παντρευτεί ποια, πότε τα παιδιά θα σταματήσουν το σχολείο και τι επάγγελμα θα κάνουν. Ενώ για να πάει ένας άντρας στον παράδεισο πρέπει να έχει τουλάχιστον τρεις γυναίκες. Τα παιδιά είναι υποχρεωμένα να φορούν ολόσωμες σκελέες κάτω από τα ρούχα τους. Με αυτές κάνουν μπάνιο και αθλούνται. Αγόρια -ακόμα και 14 ετών- έχουν εξοριστεί από την κοινότητα γιατί έβαλαν κοντομάνικες μπλούζες, γιατί άκουγαν συγκροτήματα όπως τους Aqua ή γιατί μιλούσαν σε κορίτσια.

Ακόμα κι αν σκεφτούν ένα κορίτσι ερωτικά θα πάνε στην κόλαση, τους λένε οι μεγαλύτεροι. Στα 15 του ο Μπίετμαν νόμιζε ότι θα πεθάνει. Είχε ποθήσει μια γειτόνισσά του. Μόλις κατάλαβε το σφάλμα του κρύφτηκε σε μια γωνιά και μετρούσε τα δευτερόλεπτα μέχρι να βρεθεί στα Τάρταρα. Πέρασαν λεπτά, ώρες, αλλά οι πύλες της κολάσεως δεν άνοιξαν. Τρία χρόνια μετά, η απόδραση από το Κολοράντο Σίτι ήταν μονόδρομος. Έπρεπε να ρισκάρει. Μαζί με την Ανν. Αλλιώς δε θα την ξανάβλεπε ποτέ. Ο Μπίετμαν δεν είχε άλλη λύση. Ο πατέρας του τον είχε καταδώσει στον επίσκοπο της κοινότητας. Η αμαρτία του νέου ήταν ότι είχε κάνει σχέση με μια κοπέλα. Της είχε μιλήσει, της είχε κρατήσει το χέρι, είχε τολμήσει ακόμα και να την φιλήσει. Η τιμωρία του ήταν δεδομένη: εξορία. Οι γονείς του δε θα του μιλούσαν ξανά. Θα έκοβαν το πρόσωπό του από τις οικογενειακές

φωτογραφίες. Θα τον θεωρούσαν νεκρό.

Κρύφτηκαν στο Σολτ Λέικ Σίτι, την πρωτεύουσα της πολιτείας Γιούτα. Τους κυνήγησαν. Και σε τρεις μέρες τους έπιασαν. Δε νοιάζονταν για τον Μπέιτμαν. Ήθελαν μόνο το κορίτσι. Μια ακόμη υποψήφια νύφη στην πολυγαμική κοινωνία τους. Περίπου 1.000 αγόρια εξορίστηκαν από την κοινότητα των Φονταμενταλιστών Μορμόνων τα τελευταία επτά χρόνια. Κάποια τα παράτησαν στην έρημο, χωρίς χρήματα ή εφόδια. Άλλα τα άφησαν σε γειτονικές πόλεις να επιβιώσουν μόνα τους. Οι προφάσεις για τις εξορίες ήταν λίγο πολύ οι ίδιες: αμαρτήματα που θα τους οδηγούσαν στην κόλαση. Η πραγματική αιτία όμως ήταν άλλη: όσο λιγότερα αγόρια τόσο περισσότερα κορίτσια για τους πρεσβύτερους της κοινότητας. Τα εξορίζουν δηλαδή για να περισσέψουν περισσότερες γυναίκες στους πρεσβύτερους. Στην Αμερική τα ονομάζουν «lost boys». «Αμαρτωλοί» που θα καίγονται αιώνια στην κόλαση.

Ακόμα και η αστυνομία εδώ λειτουργεί υπό τις εντολές της αίρεσης. Αρχηγός όλων είναι ο Γουόρεν Τζεφς, ο «προφήτης» που πιστεύεται ότι μιλάει κάθε νύχτα απευθείας με το Θεό. Ο Τζεφς ανέλαβε το πόστο του από τον πατέρα του, Ρούλον, μετά το θάνατό του. Εκτιμάται ότι έχει τουλάχιστον 56 παιδιά και 40 γυναίκες. Σήμερα βρίσκεται σε φυλακή στη Γιούτα. Έχει καταδικαστεί σε δέκα χρόνια έως ισόβια γιατί επέτρεψε σε ενήλικες άντρες της κοινότητάς του να παντρευτούν ανήλικα κορίτσια (ηλικίας 13-14 ετών). Συχνά οι γάμοι γίνονται μεταξύ συγγενών. Ο πατέρας παντρεύει την ανήλική του κόρη με έναν από τους θείους της. Το αποτέλεσμα είναι τερατογεννήσεις ή πολλές αποτυχημένες εγκυμοσύνες. Η πολυγαμία είναι παράνομη στην πολιτεία της Γιούτα. Όμως οι Φονταμενταλιστές καταφέρνουν να ξεγελούν το νόμο. Είναι παντρεμένοι επίσημα μόνο με μία από τις γυναίκες τους. Όλες οι υπόλοιπες τελετές είναι θρησκευτικές και δεν καταγράφονται πουθενά. Έτσι στα μάτια της δικαιοσύνης έχουν μόνο μία σύζυγο. Οι υπόλοιπες γυναίκες θεωρούνται ανύπαντρες μητέρες και εισπράττουν βοηθήματα από την πρόνοια. Συνολικά κάθε χρόνο το Κολοράντο Σίτι λαμβάνει έξι εκατομμύρια δολάρια σε βοηθήματα. Χρήματα που καταλήγουν στις τσέπες της εκκλησίας.

Παρά τον εγκλεισμό του στη φυλακή, λέγεται ότι ο «προφήτης» συνεχίζει να κινεί τα νήματα στο Κολοράντο Σίτι. Σύμφωνα με τους κανόνες που έχει θέσει, κάθε άντρας πρέπει να δίνει κάθε μήνα στην 'εκκλησία' τα πρώτα 1.000 δολάρια του μισθού του. Τα χρήματα που περισσεύουν είναι ελάχιστα γι' αυτό και οι περισσότεροι κάτοικοι ζουν με χρέη. Ο Τζεφς αποφασίζει πού θα μείνει κάθε οικογένεια, ποιος θα γίνει γιατρός, δικηγόρος, ή δάσκαλος. Είναι αυτός που διαλέγει τις νύφες και που εξορίζει τα νεαρά αγόρια από τον οικισμό. Και έχει πείσει τους πάντες στο Κολοράντο Σίτι ότι είναι αθάνατος. Ο φόβος του θανάτου έγινε στα χέρια του Τζεφς τέλειο εργαλείο προπαγάνδας. Στερώντας την εκπαίδευση στα παιδιά δημιούργησε ένα ποίμνιο που τον ακολουθεί με δέος και πιστεύει κάθε του λέξη. Το 2000 σύμφωνα με τον Τζεφς θα σηματοδοτούσε το τέλος του κόσμου. Οι κάτοικοι του Κολοράντο Σίτι όμως ήταν σίγουροι ότι θα σωθούν γιατί είναι οι εκλεκτοί του Θεού. Πίστευαν ότι όταν έρθει η ώρα της κρίσης θα ανυψωθούν όλοι στον ουρανό με σάρκα και οστά και θα

παρακολουθήσουν από ψηλά τη γη να φλέγεται. Έπειτα ο Θεός θα τους έστελνε και πάλι στη γη για να την κυβερνήσουν. Το 2000 πέρασε και η καταστροφή δεν ήρθε. «Κάποιος από εσάς αμάρτησε γι' αυτό ο Θεός δεν θέλησε να μας σώσει τώρα. Θα πρέπει να πιστέψουμε περισσότερο», ήταν η εξήγηση που έδωσε ο Τζεφς στους πιστούς. Η κουλτούρα του φόβου δεν δυσκόλεψε τον Τζεφς να πείσει τους ακολούθους του για την ανωτερότητά τους. Στην παράγραφο 132 του ιερού τους βιβλίου χαρακτηρίζουν την επίσημη εκκλησία των Μορμόνων ως την «πιο αμαρτωλή πόρνη σε όλη τη Γη». Αρνούνται να πληρώσουν φόρους στο κράτος και δεν πιστεύουν στις πιστωτικές κάρτες. Γι' αυτό και στην πόλη τους δεν βλέπεις συμβατικές τράπεζες. Παρά μόνο ένα δικό τους κατάστημα, την Τράπεζα του Εφραίμ

Ο Καρλ Ριμ είναι ένα από τα αγόρια που το έσκασαν από το Κολοράντο Σίτι, γιατί, όπως λέει, ήθελε να ξεφύγει από ένα «αρρωστημένο περιβάλλον». «Έφυγα στα 14 μου», λέει. «Είχα κι άλλα αδέρφια που το είχαν σκάσει. Η ζωή πια είχε γίνει ανυπόφορη. Θυμάμαι ότι έκρυβα στους τοίχους ένα CD με κάντρι μουσική. Αν το έβρισκαν θα με εξόριζαν». Ο Ριμ έχει 24 αδέρφια. Ζούσε μαζί τους σε ένα σπίτι με 10 κρεβατοκάμαρες. Δεν τα έχει δει τα τελευταία επτά χρόνια. Μόλις το έσκασε πέρασε λίγο καιρό στο Αίνταχο και έζησε στα σύνορα ΗΠΑ και Καναδά για να ξεφύγει σε άλλη χώρα σε περίπτωση που τον ψάξουν. Σήμερα, στα 21 του, ζει και εργάζεται ως μηχανικός στο Σολτ Λέικ Σίτι. Έχει σταχένια μαλλιά, στρατιωτικό κούρεμα και σιδεράκια στα δόντια. Χαμογελά συχνά, αλλά δε διστάζει να μιλήσει με λόγια σκληρά.

«Νιώθω ότι με έχουν προδώσει οι γονείς μου». «Και σκέφτομαι τα αδέρφια μου. Θέλω να τα βοηθήσω να ξεφύγουν, αλλά δεν μπορώ να κάνω κάτι. Δεν κάνει να επιστρέψω». Τα «χαμένα αγόρια» δεν είναι τελείως μόνα όταν εξορίζονται από την κοινότητά τους. Η Σάννον Πράις αναλαμβάνει να τα βοηθήσει στην οργάνωση «Χαμόγελα για Διαφορετικότητα». Μέσα σε έξι χρόνια έχει στηρίξει 350 παιδιά. Τα στέλνει σε σχολεία και πανεπιστήμια ή τους βρίσκει στέγη και δουλειά. Έχει συγγενείς η ίδια στο Κολοράντο Σίτι. «Δε μου μιλούν», λέει. «Είμαι γι' αυτούς μια αμαρτωλή». Για τον Μπέιτμαν και τον Ριμ ο δρόμος της εξορίας δε σημαίνει μόνο απώλεια της οικογένειάς τους. Είναι στην ουσία απογαλακτισμός από μια κοσμοθεωρία. Μεγάλωσαν με παρωπίδες. Σε μια κοινωνία αποστειρωμένη και κλειστοφοβική. Δεν ξέρουν πώς να μιλήσουν σε κορίτσια. Δεν έχουν δει ποτέ τηλεόραση. Δεν έχουν διαβάσει εφημερίδες. Και ξαφνικά αντιλαμβάνονται ότι πέρα από τον άρρωστο μικρόκοσμό τους υπάρχει ένας κόσμος με απεριόριστες επιλογές. «Όταν το έσκασα ένιωθα σαν ένα παιδί σε παγωτατζίδικο», λέει ο Μπέιτμαν. «Ήταν εκπληκτικό πόσα πράγματα μπορούσα να κάνω. Ήμουν πλέον ελεύθερος». Ο Μπέιτμαν έπαψε να πιστεύει στο Θεό. Μιλάει σπάνια με τους γονείς του -μόνο στο τηλέφωνο. Τον θεωρούν αποστάτη, αμαρτωλό, μια ψυχή καταδικασμένη. Ο ίδιος όμως δε φοβάται. «Ξέρω...», λέει, «ότι δε θα πάω στην κόλαση...» (Οι πληροφορίες που αναφέρθηκαν δημοσιεύθηκαν αρχικά στον 'Ταχυδρόμο' της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ στις 24 Ιουλίου του 2009).

Οι δραστηριότητες των σεκτών και των καταστροφικών λατρειών έχουν σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις όχι μόνο σε ιδεολογικό και γνωσιολογικό επίπεδο, αλλά και

στους περισσότερο νευραλγικούς τομείς της ανθρώπινης ζωής, στην οικογένεια, την κοινωνία, την προσωπική ζωή. Οι ψυχολογικές, αλλά αρκετές φορές και οι σωματικές βλάβες που επιφέρουν, είναι, για ορισμένα από τα θύματα-οπαδούς τους, τραυματικές εμπειρίες ανεπανόρθωτες ως προς την υγιή ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους. Η προσωπική ελευθερία, στο χώρο των παραθρησκευτικών ομάδων, αφαιρείται. Την ελευθερία, την ελπίδα και την προσωπική τελειοποίηση, που χορηγεί ο Ιησούς Χριστός στο χώρο της Εκκλησίας, δεν θα την συναντήσει κάποιος σε περιβάλλοντα παραθρησκευτικά, σεκταριστικά, ψυχολατρικά, αποκρυφιστικά. Ο Χριστός σταυρώθηκε για να έχουμε ζωή και μάλιστα περίσσεια. Μέσω της εκκλησιαστικής και μυστηριακής ζωής ο άνθρωπος ελευθερώνεται από την κακία, την μικρόνοια, τα ψευτοσυμφέροντα και τα πάθη. Η ανάσταση του Κυρίου απομακρύνει τον άνθρωπο από την υποδούλωση στην νοσηρή μεταφυσική, την προσωπική αστοχία και την πνευματικο-υλική καταδυνάστευση. Το δαιμονικό στοιχείο δεν εξουσιάζει πια τον άνθρωπο. Η ανάγκη και ο αγώνας για ζωή δεν αφαιρούνται. Η ιστορία, ο χρόνος και η ύλη καταφάσκονται. Ο άνθρωπος μπορεί πλέον να ανασάνει ελεύθερα τον αέρα της καταξίωσης και της προσωπικής δημιουργίας.

Ας μην επιτρέψουμε λοιπόν στον οποιονδήποτε ψυχοεκμεταλλευτή να επιφέρει πνευματική τύφλωση στους νέους μας και να απομακρύνει την χαρά, την ελπίδα, την ψυχοσωματική υγεία και τη χριστιανική λύτρωση από μας και την οικογένειά μας.